

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 27 (279) ★ Sâmbătă 17 Apr. 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Toba și goarna pionierească

Cine s'ar fi nimerit în ziua aceea pe culoarele sau în curtea Școlii Pedagogice de fete din Gura Humorului, regiunea Suceava s'ar fi oprit fără îndoială nedumerit, întrebându-se ce-or fi vrând să însemne sunetele acelea prelungi, neregulate de goarnă și bătăile repetate de tobă.

Să auzi goarna sau toba pionierească nu-i un lucru neobișnuit. Vara, când se lasă înserarea, după ce soarele a mângâiat dealurile și câmpiile cu ultimele-i raze roșietice, se aude uneori sunetul vesel al goarnei chemând pionierii la focul de tabără. Alteori poți auzi toba însoțind cântecul pionierilor care au plecat să ajute colectiviștilor la treabă.

Dar sunetele ce se rostogoleau, neregulat, pe sălile Școlii Pedagogice nu semănau cu cele cunoscute. Și nici nu-i de mirare: nu suna gornista detașamentului, ci umflându-și cu nepricepere obrajii și luându-și una alteia goarna suflau ba scurt, ba îndelung, pionierele claselor a VI-a A și B. Cine nu apuca să sufle din goarnă se ducea să lovească măcar de câteva ori în tobă.

Toba și goarna au un rost cunoscut, scump pionierilor. Toată viața, ori de câte ori va auzi goarna sau toba, cel care a purtat în copilărie cravata roșie își va aminti cum îl chemau sunetele cristaline de goarnă la adunare, cum îl trezeau dimineața în tabără, cum îl însoțea bum-bumul tobei în excursii.

Pionierii trebuie să aibe grijă de tobă și goarnă. Ele nu s'au dat detașamentelor și unităților pentru ca pionierii să se joace cu ele. Tobele și goarnele stau la colțul pionierilor și sunt folosite numai de gorniști și toboșari sau de cei care învață să bată toba sau să sufle în goarnă.

Păstrați cu grijă și respectați simbolurile pionierești.

Foto: Gr. PREPELIȚĂ

— Vedeți, la mijloc insigna are trei flăcări...

Școlarii clasei a II-a ascultă cu atenție cuvintele Verei. Doar Vera e pionieră. Dela ea, ca și dela alți pionieri din unitatea 27, raionul Stalin-București, află multe lucruri pe care trebuie să le cunoască școlarii care vor deveni pionieri. Și școlarii clasei a II-a n'au dorință mai mare decât să pășească în rândurile poinierilor. Cu câtă nerăbdare așteaptă ei asta!

SUNT PIONIER

Cât de mult am așteptat eu ziua aceea! A fost cea mai frumoasă zi din viața mea. Imi amintesc mereu și n'o să uit niciodată clipele când am rostit angajamentul, când am simțit pe pieptul meu cravata roșie. Eram tare emoționat. M'am uitat puțin în jur la prietenii mei și am citit și pe fețele lor multă bucurie și multă tulburare. Ce bucuroși ne salutam noi apoi cu „salut voios de pionier" și cât de veseli și nerăbdători am venit la prima noastră adunare! N'a trecut mult timp de când am primit cravata și am învățat foarte multe. Acum toți suntem și mai silitori la învățătură. Nu ne dăm înapoi dela nici o muncă în care ajutorul nostru poate fi de folos. Așa ne-a învățat să ne purtăm detașamentul nostru pionieresc.

Vasile GRANAȚ
Șc. elem. de 7 ani
com. Valea-Seacă,
reg. Bârlad

Sunt oare aceiași pionieri?

E seară. In școală s'au stins luminile. Doar de sub ușa clasei a III-a mai străbat câteva raze. In bănci, adunați roată în jurul lui Ilie Fiștoi din clasa a VII-a, câțiva școlari sunt numai ochi și urechi. Ilie le povestește întâmplări de pe vremea când avea și el nouă ani și când, tot așa, tovarășa instructoare le vorbea despre cravata roșie, despre viața veselă pionierească.

Nici nu termină bine Ilie ce avea de spus, că băieții îl și năpădiră cu întrebările:

— Dacă ai un 3, unul singur, poți să fii pionier?

— Dar dacă n'ai chiar 9 ani? Dacă mai ai o lună până să-i împlinești, primești cravata?

Ilie nu știa cui să-i răspundă mai întâi.

— Dar voi sunteți prietenoși? Vă ajutați unul pe altul? — îi întrebă la rândul său.

— Sigur că da, băieții la noi se ajută. Ionescu Ovidiu mi-a arătat și mie cum să scriu angajamentul. Mi-a adus chiar și creioanele lui colorate, răspunde cu siguranță Iorgu Constantinescu.

— Așa și trebuie! Pionierii sunt prieteni buni cu colegii, se ajută și nu se bat niciodată. Să nu uitați asta!

Ilie le-a arătat băieților și cum să-și scrie angajamentul.

Câteva zile la rând băieții au tot scris și au desenat. Fiecare voia ca angajamentul lui să fie scris cel mai frumos.

...Pionierii dintr'a VII-a vin deseori la prietenii lor din clasa a III-a. Ei au primit sarcina să-i ajute să devină și ei pionieri. Intr'o zi, în clasa a III-a a început o discuție despre vitejie, despre cine poate fi numit curajos. Unii spuneau așa, alții altfel. Tocmai atunci a trecut pe acolo și Mircea Păunescu, prietenul lor din clasa a VII-a. Băieții l-au întrebat pe el cum se poartă un pionier curajos, neînfricat. Mircea a rămas o clipă pe gânduri.

— Mâine o să citim o carte despre un pionier neînfricat, a spus el.

A doua zi, în clasă, împreună cu Mircea, școlarii au citit cartea „Pavlic Morozov". Și ce emoționați au fost ei când au aflat că Pavlic, descoperind că tatăl său vinde acte false chiaburilor, l-a demascat, deși i-a venit foarte greu. Au înțeles bine de ce trebuie să fie un pionier curajos și cum sunt adevărații viteji.

...Timpul trecea. S'a desprimăvărat, și în curtea școlii, a poposit iarăși soarele. Peste tot e joc și veselie. Unii se joacă cu mingea, alții își încearcă sprinteneala la groapa de sărituri.

— Vai! Uite mingea, de când n'am mai pus mâna pe ea! Hai să ne jucăm și noi, strigă vesel Petre Pătroi, dintr'a III-a.

Toți alergară într'acolo.

— Ce minge! Lăsați-ne'n pace, le strigă Ioan Manta din clasa a VI-a, prinzând mingea.

Nedumeriți, băieții priviră unul la altul.

— Să-i căutăm pe pionierii dintr'a VII-a, pe prietenii noștri, hotărîră ei.

— Uite-l, uite-l pe Mircea Păunescu! strigă vesel Pătroi. El o să ne dea puțin mingea.

Ca un stol vesel, copiii alergară la el.

— Mircea, dă-ne și nouă mingea! Voi vă jucați de mult, îl rugă Ioan Bărăscu.

— Ce vreți? Mingea? Jucați-vă „de-a nasturii". Mingea asta-i prea grea pentru voi. Și Mircea Păunescu le'ntoarse spatele.

Școlarii dintr'a III-a au rămas tare mirați. Doar Mircea și prietenii lui erau aceeași care le vorbiseră așa de frumos în clasă. Și acum uite cum se poartă! Sunt aceiași, totuși... parcă ar fi alți băieți.

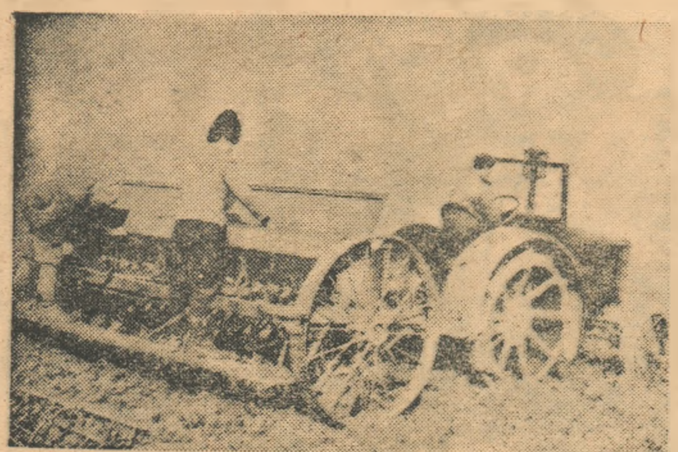
Pitești, Școala de 7 ani nr. 2 de băieți
Geta COSTIN

In cinstea zilei de 1 Mai

Pe ogoarele gospodăriei

Pe ogoarele Gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din Livedea, regiunea București, colectiviștii și tractoriștii întâmpină măreața sărbătoare de 1 Mai prin succese tot mai multe în bătălia pentru roade îmbelșugate.

In 1957...

S'a sfârșit o nouă zi de muncă. Haidu Iuliu și ortacii lui ies din mină voioși și fericiți.

— Incă o normă anuală am terminat astăzi — spune unul dintre mineri.

— Să trăiască brigadă și Haidu al nostru, strigă în cor brigadierii. Norma depășită este darul pregătit de noi pentru Intâi Mai care se apropie.

...Așa, în una din zilele trecute, minerii din Petrila și întreaga Vale a Jiului aflară vestea cea mare: brigada lui Haidu Iuliu scoate acum cărbune în contul anului 1957! Haidu și ortacii lui au întrecut cu câțiva ani calendarul din perete...

Mai multă încălțăminte

La fabricile de încălțăminte „Dobrogeanu Gherea" și „Solidaritatea" din Oradea, muncitorii întâmpină cu bucurie ziua de 1 Mai. Angajamentul lor în cinstea acestei zile este să realizeze cât mai multe economii, să lucreze tot mai multe perechi de pantofi trainici și frumoși.

Muncitorii dela „Dobrogeanu Gherea" au făcut până acum economie de 9.975 dm.p. de piele, din care se pot confecționa 1245 perechi de încălțăminte. Din cei 14.217 dm.p. meșină, economisiți, se pot căptuși 1155 perechi de încălțăminte.

Și cei dela „Solidaritatea" au realizări frumoase. Din cei 39.875 dm.p. economisiți de ei se pot confecționa 2840 perechi de încălțăminte peste plan.

Acestea sunt doar câteva din realizările muncitorilor dela cele două fabrici de încălțăminte din Oradea în cinstea zilei de 1 Mai.

GRĂDINA DE LEGUME *în luna Aprilie*

Luna Aprilie e în toi. Pe ogoare, în livezi, în grădina de legume sunt o mulțime de lucruri de făcut, acum și nu mai târziu, pentrucă altfel și roadele vor întârzia să se arate. Câți dintre voi nu vor să participe la „Concursul tinerilor grădinari", câți nu vor să-și ajute părinții în cultivarea loturilor pe care le-au luat!

E timpul să porniți la treabă, să săpați și să semănați grădina de legume. Mai întâi împrăștiați la fiecare 10 m.p. câte o roabă de mraniță (bălegar bine putrezit), fiindcă legumele au nevoie de un sol bogat în substanțe hrănitoare. Săpați apoi adânc cu casmaua și scoateți pietrele și pirul din pământ; în timpul verii pirul înăbușă plantele și lucrările se fac mai greu. Cu o greblă de fier mărunțiți bulgării și nivelați săpătura, pentru ca să nu se evapore prea multă apă.

Luați apoi o sfoară și împărțiți terenul în brazde lungi de 10-12 m. și late de 1,20-1,50 m. Aveți însă grijă ca între brazde să lăsați poteci late de 30-40 cm., pe care să puteți merge atunci când pliviți, udați sau prășiți plantele. In mijlocul grădinii trebuie să rămână o potecă mai lată decât celelalte (70-80 cm.). Aceasta va fi aleea principală, pe marginile căreia puteți planta sau semăna câte un rând de flori: crini albi sau galbeni, stânjenei, gura leului, tufănele, albăstrele de toamnă sau ghețișoară. Pe o asemenea alee vă va fi drag să vă plimbați.

Pentru ca grădina voastră să fie cât mai frumoasă, alcătuiți mai întâi un plan al ei. Priviți un asemenea plan (desenul). Legumele scrise cu indicația „II" se seamănă după ce s'a cules prima recoltă. Impărțirea grădinii e gata. Acum începeți semănatul. Pentru asta cumpărați dela cooperativă sămânța care vă trebuie: o s'o primiți în pachețele de câte 10 gr. Socotiți de câtă sămânță aveți nevoie din fiecare fel de legume, știind că pentru 10 m.p. trebuie 4-5 gr. sămânță de castraveți, de dovlecei 7-8 gr., de ridichi 10-12 gr., de spanac 15—20 gr., de salată 3-5 gr., de morcovi, de pătrunjel sau păstârnac 5-7 gr., de fasole 100-150 gr., de ceapă 300 gr., iar de usturoi 150 gr.

Când se seamănă și cum anume? veți întreba. Salata, morcovii, pătrunjelul, păstârnacul, ceapa, usturoiul, mărarul și ridichile le semănați chiar acum; ele rezistă la temperaturi mai scăzute. Celelalte legume le semănați după 5-10 Mai, căci ele cer mai multă căldură. Morcovul, pătrunjelul, păstârnacul, ceapa, usturoiul se seamănă în rânduri, la distanță de 35-40 cm. unul de altul, pentru ca să puteți prăși printre ele. Salata, spanacul, mărarul și ridichile le semănați în rânduri la 15-18 cm. distanță, deoarece ele nu trebuie prășite și nici plivite.

Dovleceii și castraveții îi veți pune în cuiburi așezate în pătrat, la 1,50 m. distanță. Aceste plante au tulpină târîtoare și cer mai mult spațiu de dezvoltare. Fasolea o puneți în cuiburi, la distanță de 30 cm. Semințele de legume trebuie semănate **nu mai adânc de 1-2 cm., pentrucă** ele sunt mici și **nu au putere** să străbată un **strat mai gros** de pământ. **Pentru a planta** roșii și vinete, **ardei și varză**, nu vă trebuie **semințe**: folosiți **răsadurile pe care** le cumpărați **tot dela cooperativă** sau **Gospodăria de** stat **mai apropiată. Pentru fiecare** 10 m.p. **aveți nevoie de 30 fire** de roșii sau vinete, 90 fire de **varză sau ardei.** Răsadurile le veți planta în cuiburi săpate la distanță de 60 cm., în care ați pus mai întâi o mână de mraniță. Inainte de plantare, răsadul trebuie mocirlit într'o groapă cu mocirlă făcută din o parte bălegar de vacă și una pământ. Aceasta ajută răsadul să se prindă mai bine și mai repede.

După plantare udați fiecare fir cu 2-3 cănuțe de apă și faceți acest lucru și în zilele următoare. Plantele udate în fiecare zi dau o recoltă mai mare. Incepeți dar să lucrați grădina voastră, și de câte ori aveți vreo nedumerire scrieți redacției cerându-i sfatul. Și firește cel care va lucra mai mult va avea mai multe de întrebat.

Ing. George POPA

Pentru a 5-a oară campioană a lumii!

14 Aprilie 1954. In sala Wembley din Londra, s'au adunat peste zece mii de spectatori. Era ultima seară de întreceri a celei de-a 21-a ediții a campionatelor mondiale de tenis de masă. Așteptau cu interes finala probei de simplu femei.

Deodată, au amuțit toate vocile. La masa de joc au apărut finalistele întrecerii: reprezentanta Republicii Populare Române, Angelica Rozeanu și japoneza Tanaka.

Maestra noastră emerită, Angelica Rozeanu, avea de înfruntat o puternică jucătoare mondială. De aceea nu mică îi era emoția. Se gândea la tovarășii ei din patrie care așteptau cu nerăbdare rezultatul... Acest gând îi dădu multă hotărîre. Trebuie să învingă!

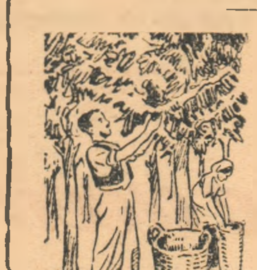
Primul set îl câștigă Angelica Rozeanu cu 21—15. Insă al doilea set îi aparține jucătoarei japoneze cu 21—14. Iar o cuprinde emoția... Și continuă lupta cu și mai mare avânt. Așa obține al treilea set cu 21—17. Urmează al patrulea set. Maestra noastră emerită face în acest set o minunată demonstrație sportivă. Superioritatea ei este evidentă. Setul ultim l-a câștigat cu categoricul scor de 21—9. A învins! A obținut pentru a cincea oară titlul de campioană a lumii. Se întâmplă pentru întâia dată în istoria tenisului de masă ca acelaș jucător să fie campion de cinci ori la rând.

Bucuroasă de victoria obținută, îndată după match, campioana mondială, Angelica Rozeanu, a telefonat tovarășilor ei din patrie: „Sunt nespus de fericită că în acest campionat foarte greu, am reușit să aduc Republicii Populare Române un titlu de campioană mondială. Gândurile mele se îndreaptă în acest moment cu recunoștință către patria mea și aștept cu nerăbdare să fiu din nou în mijlocul celor dragi..."

Victoria sportului românesc a făcut înconjurul lumii. Victoria campioanei mondiale, Angelica Rozeanu, ne-a umplut inima de mândrie!

Acolo unde stăpânesc capitaliștii

Aerodromuri în loc de livezi

Odinioară, în Grecia antică, un tânăr era considerat major numai după ce cultiva singur un măslin și obținea primele roade. Tăierea unui măslin era socotită ca una din cele mai mari crime. Incă de atunci ramura de măslin a devenit simbolul păcii.

Dar iată că în zilele noastre Grecia a fost invadată de americani. Și ei au început să reteze măslinii, hrana milioanelor de țărani greci. Ziarul grec „Vima" scrie că, pe țărmul sudic al insulei Creta, americanii au tăiat peste 15.000 de măslini pentru a construi în acel loc aerodromuri.

Intr'un autobuz din America

Un autobuz își făcea cursa obișnuită între orașele Fort-Jackson și Columbia. Printre călători se aflau 50 de soldați negri. Neavând alt loc, unul dintre ei se așeză lângă o călătoare albă. Femeia strigă înfuriată: „Cum ai îndrăznit să te așezi lângă mine, tu, un negru?"

Soldații au încercat s'o liniștească. Doar nu se întâmplase nimic deosebit!

...Dar în statul în care s'au petrecut acestea, legea interzice negrilor să stea lângă femei albe. De aceea cei 50 de soldați negri au fost arestați și au trebuit să plătească o amendă de 1573 de dolari.

(Intâmplarea aceasta a fost înregistrată de agenția americană „Associated Press").

Fiți stăpânii cifrelor!

Desen de: Eta ZUCKERMAN

Despre elevii hotărîți și despre Gavrilă și trotineta lui

O bătaie ușoară în ușă o făcu pe Munteanu Margareta să tresară.

— Intră!

Ușa se deschise și înăuntru păși veselă Puiu Salina, colega ei.

— Tu erai? Ai venit să repetăm la Matematică?

— Așa cum ne-a fost vorba. Te-ai gândit ce repetăm astăzi? întrebă Salina.

— Cum de nu! Incepem cu Geometria. Mai știi ceva despre unghiuri?

— Unghi? Figura formată din două semidrepte, care pleacă din același punct se numește unghi. Vezi că mai țin minte?

— Adevărat! Totuși vom începe recapitularea chiar dela unghiuri, hotărî Munteanu.

Fetele se așezară la masă, scoaseră cărțile de Geometrie, caietele, creioanele.

— Desenează un unghi de 35 de grade, spuse Margareta.

Salina luă raportorul și construi un unghi așa cum ceruse Munteanu.

— Mai desenează unul tot de 35 de grade.

Salina desenă încă unul.

— Dovedește acum că unghiurile astea sunt egale, dar fără să te folosești de raportor.

— Nu-i greu deloc! Două unghiuri se socotesc egale, dacă prin suprapunere ele pot fi făcute să coincidă. Privește!

Salina așeză hârtiile pe geam una peste alta. In loc de două unghiuri, se mai vedea unul singur. Laturile lor coincideau perfect.

...Timp de mai bine de o jumătate de oră cele două colege și-au pus diferite întrebări din Geometrie. Când au terminat capitolul pe care și-au propus să-l revadă, fetele au plecat să se recreeze.

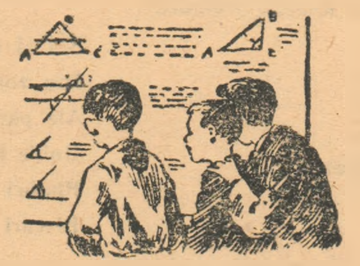
★

Deși sunt în timpul liber, elevii din cercul de matematică s'au adunat la școală.

Pe o masă lungă vezi câteva bucăți mari de carton, echere, câteva rigle și creioane.

— Mai întâi vom face planșa cu criteriile de egalitate ale triunghiurilor, spuse unul dintre elevi.

— Apoi perpendiculare și oblice, se auzi vocea altuia.

Timp de aproape o oră, elevii au lucrat încontinuu. Apoi, una câte una, planșele au fost agățate pe peretele clasei. Rezemați de masă sau de bănci, elevii priveau bucuroși la lucrul făcut de ei.

— E de-ajuns să treci și să cercetezi fiecare planșă în parte că ai și parcurs toată materia la Geometrie, spuse vesel responsabilul cercului.

★

N'apucă să deschidă bine cartea, că dela fereastră îl strigă cineva. Era Pârjol Vasile, prietenul său.

— Nu mergi cu trotineta? îi strigă Pârjol.

— Nu merg, am treabă. Imi fac lecțiile, îi răspunse cu amărăciune Gavrilă, lăsându-și capul greu peste carte.

Pârjol îl lăsă și plecă singur, având însă grijă să se rotească de câteva ori prin fața casei. Huruitul trotinetei se stinse apoi încetul cu încetul.

Dar nu trecu mult, și la fereastra casei lui Gavrilă apăru Nagy Bella din clasa a VII-a.

— Nu mergi să te plimbi cu trotineta?

— Nu merg, lăsați-mă'n pace. Invăț la Aritmetică, răspunse Gavrilă, de data asta supărat.

— Atunci împrumută-mi mie trotineta ta. Ți-o aduc înapoi!

— Ia-o și pleacă!

Dar abia plecă Bella cu trotineta, că hotărîrea lui Gavrilă s'a și schimbat.

— Ia să fac și eu două-trei ture! Ce-o să fie! Mă'ntorc îndată și-mi fac lecțiile la repezeală.

...Seara târziu, când nu se mai puteau zări unul pe celălalt, Gavrilă își reaminti de lecții. Dar când să le mai facă? Când să mai recapituleze pentru examene?

Toate aceste fapte s'au întâmplat într'o singură zi, cu elevi din clasa a VI-a dela Școala mixtă de 7 ani, nr. 2, din Turda. Fiecare dintre ei s'a hotărît să petreacă într'un fel

timpul pe care-l avea. Dar cine a fost cu adevărat hotărît, nu e greu de ghicit.

Gheorghe NEGREA

Câte oi și câte gâște sunt?

Intr'o zi, clasa noastră a plecat la muncă voluntară, împreună cu tovarășul profesor, pentru a curăți pășunile de mărăcini.

In drum am întâlnit o turmă de oi. Oile pășteau, iar alături de ele se scăldau într'un lac niște gâște.

— Iată copii, ne spuse tovarășul profesor: în turma de oi și în cârdul de gâște sunt 60 de capete și 160 de picioare. Aflați câte oi și câte gâște sunt?

Problema era interesantă și de aceea toți și-au scos creioanele și câte o bucată de hârtie. Ne-am muncit mult, dar tot i-am dat de capăt. Erau 20 de oi și 40 de gâște.

Gloria HARTMAN

Școala mixtă de 7 ani — Dej

Ca și în ceilalți ani

Ca și în ceilalți ani, eu am început să recapitulez materia încă din timp, pentru a putea revedea totul până la examene.

Acum e rândul Aritmeticii. Când repeți la Matematică totul este să fii cu mintea limpede. Problemele care mi se par mai grele le citesc de două-trei ori, apoi trec la rezolvarea lor. La Algebră am făcut din nou o bună parte din exercițiile și ecuații. Dacă mi se întâmplă să nu înțeleg o problemă, mi-o notez pe carnet și o rezolv a doua zi la școală.

Așa am făcut și în anii trecuți, și am luat examenele cu foarte bine.

Georgeta NISTOR
cl. a VII-a A
Școala de 7 ani
com. Bezdead,
raionul Pucioasa

Pentru cei dintr'a IV-a

Un elev din clasa mea rezolva odată o problemă. Trebuia să afle câți școlari erau într'o clasă și câți în alta. Băiatul părea că lucrează cu atenție și, atunci când termină, ridică mâna:

— Am aflat, tovarășe învățător. Intr'o clasă sunt 23 elevi și jumătate, iar în cealaltă 26 și jumătate.

— Cât ai spus? îl întrebai eu din nou.

— 23 și jumătate și 26 și jumătate, repetă el. Am făcut și proba!

M'am aplecat asupra caietului. Problema era bine judecată, dar, în grabă, greșise la o împărțire. Dacă s'ar fi gândit însă la conținutul problemei, n'ar fi dat un asemenea răspuns. Cum vine asta, o jumătate de elev?

Orice problemă trebuie citită de câteva ori ca să-i pătrunzi înțelesul. Numai după aceea treci la rezolvare. Când ai găsit răspunsul, trebuie neapărat să vezi dacă el se potrivește cu conținutul problemei.

In clasa a IV-a, la școala unde sunt învățător, învață și Romanțan Emilia. Ea lucrează singură, cu regularitate, problemele. După ce și-a fixat sub text datele, începe rezolvarea cu multă siguranță și pricepere. Pe caietul ei nu poți vedea niciodată probleme lucrate fără gândire.

Ea a căpătat deprinderea — foarte importantă în Aritmetică — de a pune întrebări cu privire la datele problemei. Ea știe că, atunci când capătă răspunsul „e de atâtea ori mai puțin", trebuie să facă o împărțire, „de atâtea ori mai mult" înseamnă înmulțire, „cu atât mai mult" — adunare, iar „cu atât mai puțin" — scădere.

De aceea ea găsește întotdeauna răspunsul potrivit la fiecare problemă.

Gh. M. GHIGA
Invățător
Școala elementară de 7 ani
Tureni — regiunea Cluj

Gândiți-vă și rezolvați-le!

1. Pe o uliță treceau niște rațe. Rața din față avea două în spate, iar rața din urmă avea două în față. Câte rațe erau?

2. — Incercați să scrieți cifrele dela 1 până la 10, cu ajutorul a 4 cifre de 4 și a semnelor aritmetice, așa cum vedeți în exemplele alăturate.

$$1 = \frac{4+4}{4+4}$$

$$2 = \frac{4 \times 4}{4+4}$$

2. — Radu, Mircea și Petrică au strâns într'o zi 55 de ciuperci. Mircea a adunat de 2 ori mai multe ciuperci decât Radu. Petrică a adunat mai puține decât Radu, iar numărul scris al ciupercilor sale nu conține nici un zero. Câte ciuperci a strâns fiecare?

DOUĂ GRĂDINI

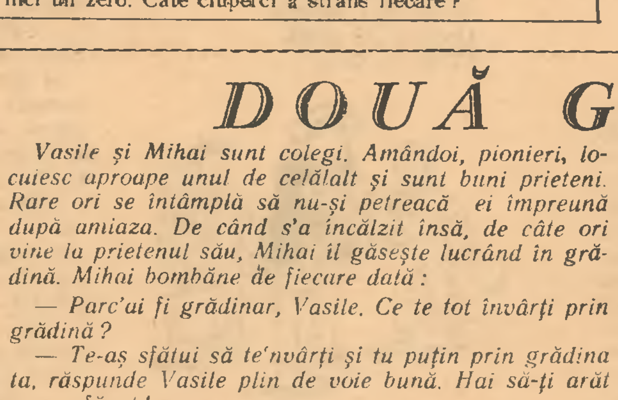
Vasile și Mihai sunt colegi. Amândoi, pionieri, locuiesc aproape unul de celălalt și sunt buni prieteni. Rare ori se întâmplă să nu-și petreacă ei împreună după amiaza. De când s'a încălzit însă, de câte ori vine la prietenul său, Mihai îl găsește lucrând în grădină. Mihai bombăne de fiecare dată:

— Parc'ai fi grădinar, Vasile. Ce te tot învârți prin grădină?

— Te-aș sfătui să te'nvârți și tu puțin prin grădina ta, răspunde Vasile plin de voie bună. Hai să-ți arăt ce-am făcut!

Și, luându-și prietenul de umeri, Vasile îl plimbă prin grădina lui mică, dar bogată.

— Vezi tu, caisul acesta este cel mai bătrân pom din grădină, explică el. Astă iarnă i-am pus zăpadă

la tulpină, ca la primăvară să nu înflorească prea repede. Acum l-am săpat împrejur și i-am pus bălegar la rădăcină.

— Mai face fructe? se interesă Mihai.

— Oho! Ce fructe! Lasă c'am să-ți dau și ție la vară.

Ii arată apoi și-i povestește cum a îngrijit prunul și cei șapte vișini.

— Observi, trei dintre ei i-am pus chiar acum. Un vișin l-am și altoit cu o crenguță de mălin.

Plimbându-se prin grădină, Mihai începu să se gândească la grădina lui de-acasă.

— Și noi avem o grădină, știi...

— Sigur că știu. Chiar voiam să te întreb de ce nu mai sădești câțiva pomi.

Mihai nu răspunse. Mai stătu o vreme de vorbă cu prietenul său, apoi plecă.

— Am să m'apuc și eu de lucru, hotărî în sinea lui.

După câteva zile, grădina lui Mihai arăta altfel: pomii erau curățați de ouăle omizilor, tulpinile erau văruite, în grădină au mai apărut șapte zarzări și doi pruni sădiți de Mihai. Mihai a săpat și straturile și a semănat fasole, morcovi și ceapă. Pe un loc mai mare a pus cartofi. Când Vasile a venit să vadă grădina lui Mihai, amândurora le-a venit în gând să participe la Concursul tinerilor grădinari și pomicultori.

Vreți să știți cine sunt cei doi prieteni? Sunt pionierii Hanciuc Vasile și Ionescu Mihai, din detașamentul 2, unitatea 6, Iași. Ca și mulți dintre voi, au îndrăgit și ei grădinăritul și pomicultura.

Stela JUCAN

DIN CREAȚIILE CITITORILOR NOȘTRI

Cravata roșie

Cravata noastră roșie
Ne-au dat-o muncitorii,
Din steagul cel de flăcări,
Din steagul de victorii.
Cravata noastră dragă
Cu sânge-a fost roșită.
Și știe lumea'ntreagă:
De noi toți e iubită.

Dana DORU
cl. a VI-a unit. 14 Timișoara

Pe ogor

Frunză verde foi de vie,
Satul e în veselie,
Că suntem stăpâni la noi,
Și nu slugă la ciocoi.
Tractoristul silitor
Ară'ntr'una pe ogor.
Foaie verde iarbă grasă,
Nici țăranul nu se lasă:
Îi dă zor la semănat,
Să iasă grâul bogat.
Toți muncim și toți dorim
Țara să o înflorim.

Dorina ANGELESCU
cl. a III-a
Șc. elem. de 7 ani — Rădăuți.

APA MOLDOVEI

Afară e cald. De pe un plai verde și înmiresmat mă uit cu nesaț la priveliștea minunată a naturii. Jos în vale șerpuiește pe sub coastele prăpăstioase ale dealurilor bătrâne, vestitul râu Moldova. Ca un voinic din basme, când se repede asupra unui balaur să-l nimicească, așa se repede apa furioasă și spumegândă asupra stâncilor înalte și colțuroase ce-i stau în cale. Sălcii pletoase se apleacă deasupra apei, de parcă ar vrea să-i șoptească anume taine, pe care nimeni să nu le mai audă.

Zeci de pârâiașe repezi vin cu sgomotul lor cristalin din vârf de deal sau de munte, întrecându-se care mai de care să se unească cu Moldova. Râul pare să le fie ca o mamă care-și primește copiii la sânul el.

Și bătrâna Moldovă își urmează cursul mai departe...

...A venit noaptea. Luna roșie-gălbuie își răsfrânge razele pe suprafața ondulată a apei. Doar murmurul ușor al undelor tremurătoare mai îngână o melodie.

A. CUSIN
cl. a VI-a
Șc. elem. nr. 2
Câmpulung-Moldovenesc

Grănicerul

De clocotă marea,
De bubuie cerul,
Nu se clintește
Din post grănicerul!

Stă și veghează,
Din zori până'n noapte,
Ale patriei noastre
Holde bogate,
Plaiuri întinse,
Piscuri înalte...

De-și ascute colții
Dușmanul hain,
De voința noastră
Frânt va fi deplin!

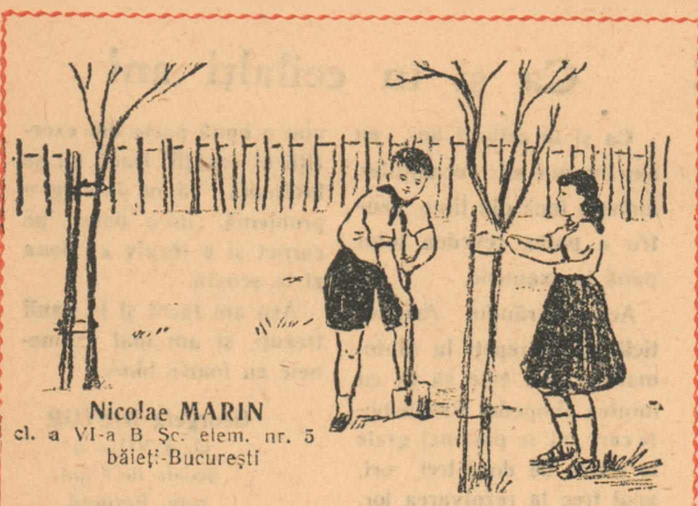
George BOIANGIAN
cl. a VI-a
Școala Armeană din București

Hai, copii, peste imaș,
C'au venit dela oraș
Muncitori în salopete
Și-au cârlige mari la ghete!

Iată-i sus pe stâlpi călare
Întind fire din mosoare,
Înșirând strălucitoare
Becuri cu puteri de soare!

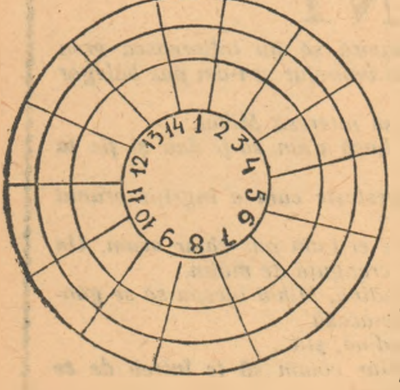
Lazăr MARIN
cl. a VII-a
Șc. elem. Bălășoieni — Crevedia

Nicolae MARIN
cl. a VI-a B Șc. elem. nr. 5
băieți-București

JOC DISTRACTIV

Dela centru spre exterior

1. Statura pigmeilor. 2. Numele mic al unuia din cei mai mari povestitori ai noștri. 3. Loc de popas odinioară. 4. Metal prețios. 5 Cântec de slavă 6 L-a cântat mult poetul 7. Vine seara pe la gene... 8. Fruct gustos. 9 Apă unde pun țăranii cânepa la topit. 10. Se scutură frunzele de... 11. Pronume personal, persoana a III-a plural... 12. Acolo locuiesc țăranii. 13. Formație artistică, 14. Animal sălbatic dela noi.

— Citind dela 1 spre dreapta, veți găsi numele poetului care a scris „Făt Frumos din lacrimă".

Ion RUSU
cl. a VIII-a B
Liceul Vasile Alecsandri-Galați

Cine-a mai văzut!...

Cine-a mai văzut
Cât e de sgârcit!
Guma de i-o ceri,
A pierdut-o ieri.
Cere-i un creion,
Că-ți dă un baston.
Cărticica lui
N'o dă nimănui.
Mingea să te joci
Ia-o dacă poți!
Ori „e desumflată",
Ori „e'mprumutată".
De-l rogi să-ți arate
La lecție, frate,
El cu nepăsare
Pleacă la plimbare.
Așa îngâmfat
Nu s'a mai aflat
Și-un așa sgârcit
Greu e de găsit.
El se va trezi

Lăsat frumușel
Singur, singurel,
Fără ajutor,
Pildă tuturor.

Constanța CORNECI
cl. a VII a Șc. elem.
nr. 2 fete Ploești

Nu văd... să cânt

Azi dimineață, Anișoara spuse intrând în clasă:

— Fetelor, pentru astăzi n'am învățat. Mi-am pus niște picături în ochi și nu văd. Am să pot vedea abia peste trei zile.

După câteva minute intră în clasă profesoara de Istorie. Se duse spre catedră și cu glasul ei liniștit vorbi:

— Să poftească la lecție Bunea Anișoara.

Dar nici nu apucă să termine vorba, că Bunea se ridică:

— Pentru astăzi eu n'am învățat... Mi-am turnat picături în ochi și nu mai văd bine...

A doua oră, la Limba română, nu știu cum s'a întâmplat că a chemat-o la lecție tot pe Bunea Anișoara. Răspunsul, același: „Tovarășă profesoară, am răcit la ochi și nu văd prea bine... De aceea n'am putut învăța pentru astăzi!"

Ora următoare am avut Zoologie. Să vedeți atunci minune: Bunea s'a vindecat ca prin farmec! A răspuns foarte bine și a luat nota 5! Și doar trecuseră numai trei ore de când spusese că nu poate învăța din pricina ochilor...

Abia acum clasa pricepu socotelile Anișoarei. Dar lucrurile nu s'au oprit aici. Ultima oră am avut cor. Anișoara a plecat acasă.

— De ce pleci? au întrebat-o colegele.

— Nu văd bine și... nu pot să cânt! Mă duc să mi cumpăr ochelari... Atunci am să văd mai bine...

Ne-am uitat la ea și n'am priceput nimic. Se vede că Anișoara obișnuia să cânte cu... ochii!

Alice I. STAVILLA
cl. a VII-a B
Șc. elem. nr. 36 fete —
București

Redacția București, str. Academiei Nr. 17 Tel. 3.84.31 — Administrația: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POSTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.111
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii